

Stečajni vjerovnik
Ivo Dean
A.L. Kabalera 27A
22211 Vodice

TS ZADAR

St-1081/16, Rivijera d.d. u stečaju

Podnesak:

Odgovor na podnesak stečajnog upravitelja Ivice Matasa od
dana 13.12.2024.g.

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Primljeno neposredno-preko pošte (lično-preporučeno)

201. 2025. god. u 1 primjeraka sa

..... priloga i ..... rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.

Predano na poštu preporučeno dana 21.12.2025. god.

Plaćena pristojba .....

Nedostaje pristojba .....

Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.) .....

Potpis djelatnika:

Stečajni upravitelj Ivica Matas nastavlja u svom stilu. Na svaku primjedbu na njegov rad odgovara sa puno teksta kombinirajući laži sa polu istinama i istinitim činjenicama sve kako bi zamaglio situaciju i izbjegao vlastitu odgovornost.

Omiljena metoda mu je lažno optuživanje drugih kako mu nisu dostavljeni podatci i nesuradnja.

Pritom preskače notornu činjenicu da nije priznao niti lipe potraživanja meni i sa mnom povezanim osobama u iznosu većem od 10 miliona kuna navodeći nezakoniti razlog kako se radi o povezanim osobama. Kada ga je sudac (Ana Markač) upozorila da je taj razlog nezakonit prigodno je u tom trenutku izmislio dodatni razlog da mu zz nije dostavio dokumentaciju. Znači nakon što je nezakonito odbio potraživanja ad hoc je pronašao dodatno lažno opravdanje da mu nije dostavljena dokumentacija. **Suprotno je zdravom razumu** da mu je zz dostavio dokumentaciju za sve ostale vjerovnike kojima je priznao potraživanja, a nije dostavio samo za mene (koji sam prije otvaranja stečaja glavni dioničar sa preko 90% dionica i zaposlenik u svojstvu savjetnika Uprave) i povezane osobe.

O lažnim izjavama kako mu nije dostavljena dokumnetacija naširoko smo pisali u podnescima u vrijeme 05. do 09 2018.g. posebno smo sve pobrojali i dokumentirali kopijama dopisa sa dostavnicama u podnesku od dana 28.06.2018.g. i 24.082018.g.. Radilo se o laži stečajnog upravitelja da nije znao da je zgrada Krka zaštićeno kulturno dobro jer ga zz nije o tome obavijestio. A istina je da ga je zz najmanje 3 puta povodom različitih događanja o tome obavijestio, a obavijestilo ga je Ministarstvo kulture reagirajući na dopis zz koji se pismom obratio stečajnom upravitelju, direktno TS u Zadru i Ministarstvu kulture. Na kraju je stečajni upravitelj pritisnut dokazima, očitujući se sudu, na naše podneske priznao da je znao da je zgrada Krka zaštićeno kulturno dobro te nastavio, u svom stilu, omalovažavati značaj te činjenice.

Sud nije našao za shodno da kazni stečajnog upravitelja niti da ga na naš

prijedlog razriješi.

Osim toga, ako nije dobio dokumentaciju, onda je trebao odmah prekinuti rad dok ne kompletira dokumentaciju, upozoriti suca te tražiti da mu se dostavi dokumentacija kompletna dokumentacija kako bi nastavio rad

Ovako svaki navod kako nema (neki dio) dokumentacije je običan izgovor za vlastite propuste i samovolju.

Znači nije niti smio niti ući u proces utvrđivanja tražbine ako nema dokumentaciju. Pritom treba kazati da su sva moja potraživanja zajedno sa potraživanjima povezanih osoba uredno evidentirana u knjigovodstvu i u cijelosti priznata u predstečajnom postupku, a po uputi FINE ih je provjerio i potvrdio Ivan Rude odvjetnik i stečajni upravitelj koji je imenovan da vodi taj predstečajni postupak.

Izjava stečajnog upravitelja da nisam sa njim surađivao je čista manipulacija. Naime nikad mi se nije obratio na niti jedan poznati načina, možda telepatijom ali ja nemam tih sposobnosti. Time što mi neosnovano nije priznao potraživanja isključio me iz postupka stečaja. **Sama činjenica da sam u cijelosti dokazao potraživanja u cijelosti ga diskreditira.** Usprkos mom direktnom neučestvovanju u stečaju, učestvovao sam preko povezanih društava od kojih je dobio dovoljno podnesaka koji se odnose na materiju za koju manipulativno tvrdi da nisam učestvovao. **Istina je da je on sve prijedloge u cijelosti odbio.**

Stečajni upravitelj Ivica Matas je priznao potraživanje NLBI u iznosu znatno većem nego je evidentiran u knjigovodstvu Rivijere i to bez da se pokušao konzultirati sa zz ili bilo kime drugim. Potpuno je ignorirao podneske u kojima je upozoren da se vodi spor na utvrđenje da su ništetni ili da nisu nastali ugovori iz kojima NLBI obrazlaže svoj status i potraživanja u stečaju.

Znači priznao je potraživanje od cca 20 miliona kuna bez provjere, ignorirao sudsko osporavanje potraživanja. Obzirom na značajnu razliku (cca 10 miliona kuna) knjigovodstveno evidentiranih obveza i potraživanja koje je NLBI prijavio postavlja se pitanje **temeljem čega je prihvatio njihova potraživanja. Zašto nije osporio dio potraživanja iznad knjigovodstveno evidentiranih obveza** te zašto nije u krajnjem slučaju zatražio vještaka financijske struke da se utvrdi koliki je stvarni dug prema NLBI. NA taj način je NLBI postao najveći pojedinačni vjerovnik čija potraživanja su daleko nadmašila 50% svih priznatih potraživanja.

Da je postupio u skladu sa zakonom potraživanja NLBI bi bila daleko ispod 50% svih priznatih potraživanja, a moja i povezanih osoba neosnovano osporena potraživanja bi bila veća od potraživanja NBI te je pitanje kako bi se dalje stečaj odvijao.

Radi se o školskom primjeru zloupotrebe položaja stečajnog upravitelja (detaljno objašnjeno u podnesku od 28.06.2018.g. stečajnog vjerovnika Hotel Miran Pirovac d.d.)

Takvim postupanjem stečajni upravitelj Ivica Matas je stvorio vijeće stečajnih vjerovnika koje je preferiralo NLBI odnosno oni su sami (zajedno sa stečajnim upraviteljem i sudom) vodili stečaj u svoju korist, a kasnije u korist Mobilia doo koja je preuzela potraživanja od NLBI.

NLBI kao glavni stečajni vjerovnik, stečajni upravitelj i sud u potpunosti ignorirali zahtjeve koje sam zajedno sa povezanim osobama uputili da se obustavi i odgodi prodaja nekretnine u naravi zgrada Krka u Šibeniku do končanja spora koji se vodi na TS Zadar kojim se traži utvrđenje ništavirni ugovora ili utvrđenje da nije nastao ugovor o kreditu, dodatak tom ugovoru i ugovora kojim je upisana hipoteka.

O manipulativnom načinu rada stečajnog upravitelja Ivice Matasa govori i notorna činjenica da on u svom Završnom izvještaju navodi kako sam upravo taj spor izgubio u prvom stupnju na TS Zadar. Pritom u svom podnesku od 13.12.24.g. ne navodi da je upravo na taj dan VTS putem elektronske pošte objavio da je u cijelosti „uvažio žalbu i ukinuo presudu i rješenje“ prvog stupnja (u prilogu PŽ-3334/2024-3 od 21.11.2024.g.) i vratio predmet na ponovno suđenje. O istom nije obavijestio sud niti naknadno do dana slanja ovog podneska sudu kao da je to neka beznačajna sitnica, a ne činjenica kojoj je posveti cijelu jednu stranicu u podnesku od 13.12.24.g. i koja ga u cijelosti demantira.

Manipulacija stečajnog upravitelja se sastoji u „ samostalnom tumačenju“ prvostupanjskih sudskih odluka kao i prejudiciranju konačne odluke suda (stranice 5 i 6 njegovog podneska), a što jasno proizlazi iz gore navedene presude VTS.

Također nije obavijestio sud da, iz samo njemu poznatih razloga nije prisustvovao skoro niti jednom ročištu.

1. U odnosu na moje zahtjev da se Završno izvješće ne prihvati i navode iz Zapisnika od 23.11.24.g. da u Završnom izvješću nije naveo početno stanje imovine koju je trebao unovčiti, stečajni upravitelj se naširoko raspisao o metodologiji rada stečajnih upravitelja, međutim nije konkretno naveo gdje u metodologiji ili drugim propisima piše, odnosno iz čega proizlazi da stečajni upravitelj ne treba utvrditi, pa potom i iskazati u završnom izvješću početno stanje, koja je to imovina (nekretnine, pokretnine, potraživanja i financijska imovina, zalihe i drugo) koju treba unovčiti. **Ne utvrditi kojom imovinom raspolaže je u najmanju ruku nelogično, a svakako je nezakonito i upućuje na nekompetenciju ili namjeru da se dio imovine „zamrači“.**

Zaključak je:

ne može se prihvatiti Završni izvještaj jer nedostaje ključni element; koja je to imovine trebala biti unovčena pa se, posljedično tome, izjava stečajnog upravitelja na str.13 poglavlje II Završna bilanca (Fakultativno) „Nema neunovčenih i neunovčivih predmeta stečajne mase“, **ne može ispitati.**

2. U odnosu na moje navode iz Zapisnika od 23.11. 2024.g. da je Rivijera vlasnik nekretnine Restoran u Marini Skradin stečajni upravitelj se ponovo naširoko očituje nabrajajući sporove koji su se vodili te kako su završili sugerirajući da je „ta stvar“ pravomoćno okončana te da Rivijera nije vlasnik predmetne nekretnine. Međutim upravo iz njegovih navoda nedvosmisleno proizlazi da se nije vodio vlasnički spor i da Rivijera nije nikada pravomoćno izgubila spor za utvrđenje vlasništva.

Rivijera je vlasnik predmetne nekretnine!

Nekretnina Restoran u Marini Skradin je nastala temeljem Samoupravnog sporazuma o udruživanju rada i sredstava koji su 1985.g. sklopili ACY, Rivijera i Šibenka. Prema tom sporazumu ACI je bio nositelj investicije, a Rivijera i Šibenka su trebali uložiti novčana sredstva. Po završetku investicije ACY je trebao predati na korištenje Rivijeri restoran, a Šibenki trgovinu – dućan te im omogućiti upis u zemljišne knjige.

Nekretnine su se nalazile u neposrednoj blizini vezova u Marini Skradin te su kao dodatni sadržaje služili gostima Marine. ACI je svoju obvezu ispunio djelomično odnosno predao je nekretnine na korištenje Rivijeri i Šibenki, ali nikada nije omogućio upis u zemljišne knjige. Pretvorbu vlasništva je Rivijera provela 1992.g. kada je izdano Rješenje o pretvorbi, a Rješenje o iskazu nekretnina je izdano godinu dana kasnije u koje nije navedena nekretnina Restoran u Marini Skradin.

Prema zakonu o pretvorbi društva su pretvorbu vlasništva provodila na način da su trebala i morala u pretvorbu uključiti cjelokupnu bilancu odnosno svu imovinu i obveze (osim društvenih stanova - fakultativno). Tako je Rivijera i postupila odnosno nijedan dio imovine ili obveza nije isključen iz pretvorbe što znači da je i Restoran u Marini Skradin uključen u pretvorbu. Zakonom je utvrđeno da se ne radi procjena vrijednosti imovine osim nekretnina. To znači da se nije procjenjivala vrijednost potraživanja, zaliha, sitnog inventara i drugo već isključivo nekretnina uz uvjet da su bile upisane u zemljišne knjige. Sve ostale nekretnine, koje su bile u izvanknjižnom vlasništvu, su ušle u pretvorbu po knjigovodstvenoj vrijednosti.

Zaključno predmetna nekretnina, Restoran u Marini Skradin, stoga nije mogla proći pretvorbu kao nekretnine koje su upisane u zemljišne knjige već je prošla kao Potraživanja za uplaćena sredstva po Samoupravnom sporazumu odnosno na kontu Investicije u toku na kojem su se vodila sredstva uplaćena ACY-u po Samoupravnom sporazumu odnosno Investicije u toku.

Kasnije je ova investicija, po uputi revizora, sa Investicije u toku preknjižena na Osnovna sredstava u upotrebi - Restoran u Marini Skradin obzirom da je bila u upotrebi i ostvarivala prihode neovisno što se nije mogla upisati u zemljišne knjige jer ACY nije izvršio svoje ugovorne obveze iz Samoupravnog sporazuma.

U više je sudskih postupaka na najvišim sudovima u državi utvrđeno kako je Rješenje o iskazu nekretnina izvedeni dokument i nije dokument koji konačno utvrđuje što je predmet pretvorbe već su to Rješenje o pretvorbi i Elaborat o pretvorbi.

Stečajni upravitelj **manipulira** kada se poziva na dopis CERPa od dana 30. travnja 2015. i kada kaže." zahtjev Rivijere d.d. je odbijen rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od dne 17. svibnja 2010. godine, Klasa: UP/I-943-01-09-02/51, Ur.broj: 563-03-0202/01-2010-4.

Manipulacija se sastoji u činjenici da nije naveo da li se radi o Rješenju o pretvorbi iz 1992.g. ili se radi o Rješenju o iskazu nekretnina iz 1993.g.. Ovdje se radi o dopuni Rješenja o iskazu nekretnina koje se, kako je već ranije kazano, godinama ne koristi kao dokaz da neka nekretnina nije ušla u proces pretvorbe, a temeljem višestruko potvrđene sudske prakse koju je ustanovio Vrhovni sud RH.

Kako stečajni upravitelj nije iskazao početno stanje imovine to nije niti mogao vidjeti da je Restoran u Marini Skradin sastoji od dvije stavke. Drugi stavka se odnosi na izvršene radove u obnovi Restorana u Marini Skradin koja se odvila 1997.g. kao posljedica potpune devastacije nekretnine tijekom Domovinskog rata.

U tom smislu ukoliko bi se utvrdilo da Rivijera nije vlasnik predmetne nekretnine jer ista nije ušla u pretvorbu (a ušla je) još uvijek ostaje iznos od preko 1,2 milijun kuna koji predstavlja **ulaganje na tuđoj stvari** koji svakako predstavlja imovinu Rivijere.

Također ukoliko bi se u konačnici utvrdi da Rivijera nije unijela u društveni kapital nekretninu Restoran Marina Skradin, još uvijek postoji **dokazivanje vlasništva temeljem dosjelnosti** jer je Rivijera nesporno pošteno koristila, odnosno bila u poštenom posjedu predmetne nekretnine duže od 10 godina odnosno od Rješenja o pretvorbi iz 1992.g. do 2009.g., kada se **u vlasništvo zemljišta** na kojem je izgrađena nekretnina restorana nezakonito upisao Joso Žura.

Radi se o vrijednosti, koja je Predugovorom o kupoprodaji nekretnine iz 2008.g. sklopljenim između Rivijera dd i Paić doo utvrđena **u iznosu 4 miliona kuna odnosno znatno preko 500.000 Eura**.

A moguća je i varijanta traženja od ACI da ispunji svoje ugovorne obveze iz Samoupravnog sporazuma koji nije ispunila jer navedeni Sporazum nikada nije prestao niti je raskinut ili vrati revalorizirana sredstva koje je primio.

Zaključak je:

Rivijera u stečaju treba pokrenuti spor radi utvrđivanja

vlasništva te tražiti naknadu štete od Joso Žura koji koristi predmetnu nekretninu bez pravne osnove. A alternativno od ACI da izvrši Samoupravni sporazum

Prema mome sjećanju postoje i druge nekretnine sličnog pravnog statusa, ali **to ćemo moći utvrditi tek kad stečajni upravitelj dostavi početno stanje imovine.**

Izjava stečajnog upravitelja iz zaključnog dijela podneska:".. već da ima (Ivo Dean - opaska pisca) pravni interes radi utvrđenja ništetnosti osnovnih pravnih poslova da bi ishodio povrat sredstava osiguranja u akcesornim pravnim poslovima u kojima je bio stranka (zadužnica, bjanko mjenica, jamstveno pismo, izjava o jamstvu)" jednostavno nije istinita, a nastavak izjave"... pa konačni ishod tog parničnog

postupka ne može proizvesti nikakav pravni učinak u odnosu na stečajnog dužnika u stečajnom postupku" je u svrhu opravdanja svojih (objašnjeno u ranijim podnescima) nezakonitih postupanja te neutemeljena na stanju spisa kao što se vidi iz **PŽ-3334/2024-3 od 21.11.2024.g. jer je predmet vraćan u fazu prethodnog postupka.**

Izjava stečajnog upravitelja iz zaključnog dijela podneska:" Prema tome, ukoliko se pak naknadno pronađe imovina koja bi predstavljala stečajnu masu dužnika, uvijek se može bez obzira na zaključenje ovog postupka, zahtijevati nastavak postupka nad stečajnom masom dužnika" je besmislena jer kao sam prethodno naveo imovina evidentno postoji, ali stečajni upravitelj pogrešno prosuđuje da ne postoji.

Predlažem sudu da obveže stečajnog upravitelja (umjesto dopisivanja i novih sudskih sporova) na razgovor sa mnom i mojim odvjetnikom da se razjasne sve nejasnoće vezane za vlasništvo nad Restoranom u Marini Skradin te da nakon toga iznese svoj konačni stav i prijedlog sudu za postupanje.

Dean Ivo

20.11.2025.g.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3334/2024-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvijestiteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IVE DEANA, OIB 21424615502, Vodice, A. L. Kabalera 27a, kojeg zastupa punomoćnica Jasna Matičević, odvjetnica u Zagrebu, protiv 1. tuženika NLB INTERFINANZ AG u likvidaciji, OIB 43668676136, Zurich, Beethovenstrasse 48, Švicarska, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Orehovec, Vinnter, Kiš, Šimunović iz Zagreba, i 2. tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, Šibenik, Vladimira Nazora 53, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-173/2022-116 od 21. lipnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2024.

riješio je

Uvažava se tužiteljeva žalba, ukida presuda i rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-173/2022-116 od 21. lipnja 2024. u točkama I., II. i u točki III. njegove izreke u dijelu u kojem je tužitelju naloženo da prvotuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.687,50 eura i predmet vraća tom sudu u stadij pripremnog ročišta u prethodnom postupku na ponovno suđenje.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-173/2022-116 od 21. lipnja 2024. Trgovački sud u Zadru odbio je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je tužitelj zahtijevao da se utvrdi da nije nastao i da ne proizvodi nikakav pravni učinak Ugovor o zajmu od 8. svibnja 2007. sklopljen između NLB Interfinanz AG u likvidaciji kao zajmodavca s jedne strane i Rivijera d.d. prije podjele s odvajanjem kao zajmoprimca s druge strane, te se utvrdi da je ništetan i bez pravnog učinka Dodatak broj 1. Ugovora o zajmu od 7. listopada 2011. i da nije nastao sklopljen između NLB Interfinanz AG u likvidaciji kao zajmodavca s jedne strane i Rivijera d.d. prije podjele s odvajanjem kao zajmoprimca s druge strane, da nije nastala i ne proizvodi pravni učinak zadužnica od 21. listopada 2011. izdana od strane Rivijera d.d. i Ive Deana iz Vodica kao jamca platca, ovjerena od strane javnog bilježnika Igora Lučeva pod poslovnim brojem Ov-8129/11 od 26. listopada 2011. te se nalaže NLB Interfinanz AG u

likvidaciji da Zaduznicu od 21. listopada 2011. vrati izdavatelju odnosno avalu, da nije nastala i ne proizvodi pravni učinak Bjanko mjenica br. 01/003, Bjanko mjenica broj 02/003 i Bjanko mjenica broj 03/003, bez datuma izdavanja od strane Rivijera d.d. uz aval Ive Deana iz Vodica te se nalaže NLB Interfinanz AG u likvidaciji da Bjanko mjenicu br. 01/003, Bjanko mjenicu broj 02/003 i Bjanko mjenicu broj 03/003 vrate izdavatelju odnosno avalu, da nije nastalo i da ne proizvodi nikakav pravni učinak jamstveno pismo Rivijera d.d. od dana 7. listopada 2011. uz aval Ive Deana iz Vodica te da se nalaže NLB Interfinanz AG u likvidaciji da jamstveno pismo Rivijera d.d. od 7. listopada 2011. vrati izdavatelju (točka I. izreke), odbio je kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim je tužitelj zahtijevao da se utvrdi da je ništetan i bez pravnog učinka Ugovor o zajmu od 8. svibnja 2007. i da nije nastao sklopljen između NLB Interfinanz AG u likvidaciji kao zajmodavca s jedne strane i Rivijera d.d., prije podjele s odvajanjem kao zajmoprimca s druge strane, i da se utvrdi da je ništetan i bez pravnog učinka Dodatak broj 1. Ugovoru o zajmu od 7. listopada 2011. i da nije nastao sklopljen između NLB Interfinanz AG u likvidaciji kao zajmodavca s jedne strane i Rivijera d.d., prije podjele s odvajanjem kao zajmoprimca s druge strane, da je ništetna i bez pravnog učinka Zaduznica od 21. listopada 2011. izdana od strane Rivijera d.d. i Ive Deana, kao jamca platca, ovjerena od strane javnog bilježnika Igora Lučeva pod poslovnim brojem OV-8129/11 od 26. listopada 2011. i da nije nastala te se nalaže NLB Interfinanz AG u likvidaciji da Zaduznicu od dana 21. listopada 2011. vrati izdavatelju odnosno avalu, da su ništetne i bez pravnog učinka Bjanko mjenica broj 01/003, Bjanko mjenica broj 02/003 i Bjanko mjenica broj 03/003, bez datuma izdane od strane Rivijera d.d. uz aval Ive Deana iz Vodica i da nisu nastale te se nalaže NLB Interfinanz AG u likvidaciji da se navedene mjenice vrate izdavatelju odnosno avalu, da je ništetno i bez pravnog učinka jamstveno pismo Rivijera d.d. od 7. listopada 2011. uz aval Ive Deana iz Vodica i da nije nastalo te se nalaže NLB Interfinanz AG u likvidaciji da jamstveno pismo Rivijera d.d. od 7. listopada 2011. vrati izdavatelju odnosno avalu, i da se utvrdi da je ništetna i bez pravnog učinka izjava o jamstvu Ive Deana iz Vodica od 7. listopada 2011. i da nije nastala te se nalaže NLB Interfinanz AG u likvidaciji da izjavu o jamstvu od 7. listopada 2011. vrati izdavatelju (točka II. izreke). Rješenjem je istog poslovnog broja i dana donošenja odbacio kao nedopuštenu tužbu u dijelu u kojem je tužitelj zahtijevao da se utvrdi da nije nastao i da ne proizvodi pravni učinak Sporazum o zasnivanju založnog prava od 21. svibnja 2007. sklopljen između NLB Interfinanz Ag u likvidaciji kao predlagatelja s jedne strane i Rivijera d.d. kao protivnika osiguranja, ovjeren kod javnog bilježnika Igora Lučeva pod brojem ovjere OU-8627/07 i da se utvrdi da je ništetan i bez pravnog učinka navedeni Sporazum o zasnivanju založnog prava od 21. svibnja 2007. i da se u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Šibeniku za nekretninu upisanu u zk.ul. 7881 koja se sastoji od čest. 2622 opisane kao hotel i dvorište površine 1702 m2 određuje brisanje uknjižbe založnog prava određenog pod brojem Z-3585/07 i da se naloži uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog prava kakvo je bilo prije upisa (točke I. i II. izreke), te da se nalaže tužitelju da naknadi prvotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 7.686,50 eura, dok se prvotuženikov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 1.405,53 eura odbija kao neosnovan (točka III. izreke).

2. Protiv navedene presude i rješenja u dijelu u kojem tužitelj nije uspio u sporu (točke I. i II. izreke i dio točke III. izreke rješenja) tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Cjelokupan sadržaj žalbe odražava nezadovoljstvo tužitelja utvrđenjem suda o relevantnim činjenicama i zaključcima prvostupanskog suda o relevantnim činjenicama pri čemu tužitelj iznosi svoje razloge nezadovoljstva s postupanjem uredujućeg suca i iznosi razloge koji opravdavaju osnovanost svrsishodne delagacije ovog predmeta drugom Trgovačkom sudu o kojem je ranije odlučeno.

3. Tuženici nisu podnijeli odgovor na žalbu.

4. Žalba je osnovana.

5. Ovaj sud je ispitao prvostupajsku presudu i rješenje na osnovi odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Predmet spora je tužbeni zahtjev na utvrđenje da nije nastao Ugovor o zajmu od 8. svibnja 2007. i Dodatak I. Ugovoru o zajmu od 7. listopada 2011. koje su sklopili prvotuženik kao zajmodavac i pravni prednik drugotuženika kao zajmoprimac, Sporazum o zasnivanju založnog prava od 21. svibnja 2007. koji su sklopili prvotuženik kao predlagatelj osiguranja i pravni prednik drugotuženika kao protivnik osiguranja, zadužnice od 21. listopada 2011. izdane od strane pravnog prednika drugotuženika i tužitelja kao jamca platca, bjanko mjenica br. 01/003, 02/003 i 03/003 izdanih od strane pravnog prednika drugotuženika uz aval tužitelja, jamstvenog pisma pravnog prednika drugotuženika uz aval tužitelja i izjave o jamstvu tužitelja. Ujedno tužitelj je tražio vraćanje zadužnica, bjanko mjenica, jamstvenih pisama i izjave o jamstvu izdavatelju, odnosno avalistu te brisanje uknjižbe založnog prava.

7. Tužitelj je uz navedeni tužbeni zahtjev, postavio i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti Ugovora o zajmu od 8. svibnja 2007. i Dodatka I. Ugovoru o zajmu od 7. listopada 2011. i Sporazuma o zasnivanju založnog prava od 21. svibnja 2007. koji su sklopili prvotuženik kao predlagatelj osiguranja i pravni prednik drugotuženika kao protivnik osiguranja, zadužnice od 21. listopada 2011. izdane od strane pravnog prednika drugotuženika i tužitelja kao jamca platca, bjanko mjenica br. 01/003, 02/003 i 03/003 izdanih od strane pravnog prednika drugotuženika uz aval tužitelja, jamstvenog pisma pravnog prednika drugotuženika uz aval tužitelja i izjave o jamstvu tužitelja. Ujedno tužitelj traži vraćanje zadužnica, bjanko mjenica, jamstvenih pisama i izjave o jamstvu izdavatelju, odnosno avalistu te brisanje uknjižbe založnog prava.

8. Tužitelj je zasnovao tužbeni zahtjev na tvrdnji da je sklapanjem Dodatka broj 1 Ugovoru o zajmu od 7. listopada 2011. došlo do novacije Ugovora o zajmu od 8. svibnja 2007., da drugotuženik nije imao suglasnost glavne skupštine za sklapanje navedenog Dodatka, stoga da takav pravni posao nije niti nastao niti da proizvodi pravne učinke. Smatra da su Ugovor o zajmu od 8. svibnja 2007., Dodatak br. I Ugovoru o zajmu od 7. listopada 2011. i Sporazum o zasnivanju založnog prava od

21. svibnja 2007. ništetni pravni poslovi u smislu odredbe čl. 322. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO), jer su protivni odredbama Zakona o bankama („Narodne novine“ broj 84/92 i 141/06) Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ broj 117/08), Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom („Narodne novine“ broj 72/17) i Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03 i 107/07). Budući da osnovni pravni poslovi nisu niti nastali odnosno su ništetni, smatra da nisu nastale odnosno da su ništetna i sredstva osiguranja koja su dana i traži njihov povrat.

9. U prvostupanjskom postupku utvrđene su sljedeće činjenice kao nesporne:
- da su prvotuženik i prednik drugotuženika 8. svibnja 2007. sklopili Ugovor o zajmu;
  - da su prvotuženik i prednik drugotuženika 8. svibnja 2007. sklopili Dodatak broj 1 Ugovora o zajmu od 7. listopada 2011.;
  - da su prvotuženik i prednik drugotuženik 21. svibnja 2007. sklopili Sporazum o zasnivanju založnog prava kojim je osigurana tražbina iz navedenog ugovora o zajmu, a da je predmet osiguranja nekretnina prednika drugotuženika upisana u zk ulošku broj 3474, kč.br. 2622 - hotel i dvorište u površini od 1702 m2.

10. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev. Sud je utvrdio da je neosnovan prvotuženikov prigovor apsolutne nenadležnosti prvostupanjskog suda pozivom na odredbu čl. 46. st. 3. Zakona o rješavanju sukoba zakona („Narodne novine“ broj 53/91 i 88/01; dalje: ZRSZ) jer je utvrdio da su tuženici materijalni suparničari i da postoji nadležnost prvostupanjskog suda budući da je sjedište drugotuženika u Republici Hrvatskoj. Uvidom u Dodatak broj 1. Ugovora o zajmu sud je zaključio da niti jednom odredbom tog ugovora stranke nisu postojeću obvezu iz Ugovora o zajmu zamijenile novom niti da se radi o novoj obvezi već se jedina razlika kod obveze iz navedenog dodatka odnosila na visinu obveze jer je dio ugovorenog zajma vraćen. Sud je ocijenio da nema mjesta primjeni Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj jer navedeni ugovor o zajmu nije sklopljen u Republici Hrvatskoj niti je tuženik neovlašten vjerovnik, pozvavši se na presudu suda Europske unije poslovni broj C-630/17 od 14. veljače 2019. Pritom je zaključio da nema mjesta primjeni odredbe čl. 552. st. 1. ZTD-a, jer drugotuženik nije Sporazumom o zasnivanju založnog prava obvezao na prvotuženika prenijeti cijelu svoju imovinu. Pritom je ocijenio da sklopljeni pravni poslovi nisu protivni čl. 68. Zakona o javnom bilježništvu („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03 i 107/07) i da prvotuženik prilikom sklapanja predmetnih pravnih poslova nije bio neovlašteno zastupan. Glede dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da Sporazum o zasnivanju založnog prava nije nastao i da ne proizvodi pravne učinke te dijela eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva koji se odnosio na utvrđenje ništetnosti navedenog Sporazuma i brisanje uknjižbe založnog prava sud je utvrdio da tužitelj nije stranka tog Sporazuma i da nema pravnog interesa za podnošenje tužbe u navedenim dijelovima. Stoga je tužbu u navedenom dijelu odbacio kao nedopuštenu.

11. Sporno je i u žalbenom stadiju postupka jesu li u konkretnom slučaju Ugovor o zajmu od 8. svibnja 2007., Dodatak broj 1 Ugovora o zajmu od 7. listopada 2011. i Sporazum o zasnivanju založnog prava pravni poslovi koji nisu niti nastali ili su pak navedeni pravni poslovni ništetni.

12. O tužbenom zahtjevu:

13. Nije sporno da je između prvotuženika i prednika drugotuženika 8. svibnja 2007. sklopljen Ugovor o zajmu kojim se prvotuženik obvezao predniku drugotuženika predati 4.100.000,00 švicarskih franaka, a da se prednik drugotuženika radi osiguranja obveze povrata zajma obvezao Sporazumom od 21. svibnja 2007. radi osiguranja navedenog novčanog potraživanja prvotuženika zasnivati založno pravo na nekretnini u svom vlasništvu. Također nije sporno da su navedene stranke 7. listopada 2011. sklopile Dodatak broj 1. Ugovoru o zajmu. Tužitelj ne osporava da je prvotuženik izvršio svoju obvezu preuzetu navedenim ugovorom o zajmu i predao predniku drugotuženika iznos naveden u ugovoru o zajmu. Tužitelj međutim smatra da navedeni Ugovori nisu niti nastali jer su sklopljeni od neovlaštene osobe.

14. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim prvotuženikov prigovor apsolutne nenadležnosti prvostupanjskog suda pozivom na odredbu čl. 46. st. 3. ZRSZ-a jer je utvrdio da su tuženici materijalni suparničari i da postoji nadležnost prvostupanjskog suda budući da je sjedište drugotuženika u Republici Hrvatskoj.

15. Međutim, pogrešno je zaključio kada je pobijanu odluku glede obveza iz ugovora o zajmu zasnovao na hrvatskom materijalnom pravu jer iz sklopljenog ugovora o zajmu takva činjenica ne proizlazi.

16. Prema odredbi čl. 15. predmetnog ugovora o zajmu ugovoreno je da će navedeni ugovor biti reguliran i sastavljen u skladu sa švicarskim zakonima, koji će, također, regulirati sve odluke o valjanosti te klauzule o nadležnom pravu.

17. Iz navedenog jasno proizlazi da su tuženici glede obveza iz ugovora o zajmu ugovorili primjenu švicarskog prava. Stoga nije bilo mjesta primjeni odredaba Zakona o obveznim odnosima niti bilo kojih drugih materijalnopравnih odredaba hrvatskog prava, već je prvostupanjski sud trebao pribaviti švicarsko materijalno pravo i odlučiti o tužbenom i eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu, a što je propustio učiniti.

18. U odnosu na pobijano rješenje o odbačaju tužbe:

Prvostupanjski sud je odbacio tužbu u dijelu u kojem je tužitelj zahtijevao utvrđenje da nije nastao i da ne proizvodi pravni učinak navedeni Sporazum o zasnivanju založnog prava odnosno za utvrđenje ništetnosti navedenog Sporazuma, kao i u dijelu koji se odnosi na zahtjev za brisanje založnog prava uknjiženog na temelju tog Sporazuma jer je zaključio da tužitelj nije stranka tog Sporazuma stoga da nema pravnog interesa za podnošenje tužbe u navedenom dijelu. Pravilno je

prvostupanjski sud primijenio Zakon o obveznim odnosima u tom dijelu jer iz čl. 16. navedenog Sporazuma proizlazi da su stranke za Sporazum ugovorile primjenu hrvatskog prava. Međutim, ako tužitelj nije stranka navedenog sporazuma onda on nema aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe u navedenom dijelu, a ne da nema pravni interes za njeno podnošenje. Odredbom čl. 371. st. 1. ZOO-a jasno je propisano da sud na ništetnost pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba. Zainteresirana osoba, pak, znači da se radi o osobi koja ima pravni interes. Iz isprava u spisu jasno proizlazi da je tužitelj prije otvaranja stečajnog postupka nad drugotuženikom bio njegov zastupnik po zakonu. Otud njegov pravni interes i za taj dio tužbenog zahtjeva.

19. Zbog navedenih razloga, presuda i rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju osnovano ukazuje tužitelj.

20. Stoga su, na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 380. t. 3. ZPP-a, pobijana presuda i rješenje ukinuti i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Budući da odluka o troškovima postupka ovisi o odluci o glavnoj stvari, pobijano rješenje ukinuto i u tom dijelu.

21. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti navedenu postupovnu povredu na način da će prvotno pribaviti mjerodavno materijalno pravo. Potom će, radi utvrđivanja odlučnih činjenica, ponovno ocijeniti sve isprave u spisu i, po potrebi, provesti i ostale dokaze sukladno prijedlozima stranaka. Nakon toga će donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku koju će i valjano obrazložiti, pri čemu će odlučiti i o ukupnim troškovima postupka.

Zagreb, 21. studenog 2024.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Dokument je elektronički potpisan:

Mirta Matić

Vrijeme potpisivanja:

05-12-2024

13:46:42

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Matić

G=Mirta

CN=Mirta Matić

Broj zapisa: 9-3086e-f9df8

Kontrolni broj: 0a9c4-25589-75b77

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirta Matic, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.